

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4101-00921

Den 19. november 2015

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg har i brev af 23. oktober 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 75 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 75 (alm. del)

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 1/9-15 fra Gert og Marianne Johansson, Ristinge, om strandbeskyttelseslinjen, jf. MOF alm. del – bilag 39, samt besvare de spørgsmål der rejses afslutningsvis i materialet.

Svar

Henvendelsen drejer sig om Gert og Marianne Johanssons fritidsejendom på Langeland og en række andre sager, der er afgjort i henhold til de nugældende regler i naturbeskyttelsesloven, lovens forarbejder og Natur- og Miljøklagenævnets praksis.

Jeg har bedt Naturstyrelsen om at redegøre for sagsforløbet i sagen vedrørende Gert og Marianne Johanssons fritidsejendom på Langeland. Styrelsen oplyser følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Gert og Marianne Johanssons sag drejer sig om, hvorvidt et areal på Gert og Marianne Johanssons fritidsejendom i naturbeskyttelseslovens forstand var et eksisterende haveareal eller ej i november 2001, hvor strandbeskyttelseszonen på ejendommen blev udvidet fra 100 meter til 300 meter. Uden for eksisterende havearealer er der i henhold til naturbeskyttelsesloven ikke fri adgang til at beplante.

Miljøcenter Odense modtog i 2007 en anmeldelse om, at ejeren i strid med strandbeskyttelseslinjen havde inddraget et landbrugsareal til haveformål. Miljøcentret traf på baggrund af luftfotos fra en årrække (1983, 1987, 1995, 1999, 2004 og 2006) afgørelse om den eksisterende haves udstrækning, hvorefter det kunne konstateres, at det omtvistede areal ikke tidligere havde været en del af den eksisterende have og derfor ikke nu kunne beplantes.

Det er helt sædvanlig praksis, at både statslige og kommunale myndigheder inddrager luftfotos i sagsbehandlingen, når et areals beskaffenhed og udviklingen over årene skal vurderes.

Der blev ved samme afgørelse givet dispensation til plantning af et syrenhegn og til indhegning af markareal. Afgørelsen betød, at den nu etablerede beplantning uden for den eksisterende have bestående af frugttræer og buske skulle fjernes.

Denne afgørelse blev stadfæstet i 2008 af Natur- og Miljøklagenævnet. Gert Johansson anlagde sag mod klagenævnet ved Retten i Svendborg, men fik ved byrettens dom i 2010 ikke medhold. Dommen tog stilling til de forskellige luftfotos og til spørgsmålet om hektarstøtte, herunder nogle ukorrekte oplysninger fra Fødevarerhverv, som nævnets sekretariat havde brugt, men som blev korrigeret under retssagen.

Gert Johansson ankede ikke dommen, men er ikke enig i dommens resultat, da han mener, at det pågældende areal i mange år har været brugt som have.

Gert Johansson har gentagne gange siden byretsdommen i 2010 bedt Natur- og Miljøklagenævnet om at genoptage sagen, idet Gert Johansson mener, der er sket fejl i sagsbehandlingen i Naturstyrelsen, i Natur- og Miljøklagenævnet og ved Retten i Svendborg. Nævnet har hver gang og senest i marts 2015 afvist at genoptage sagen, da Gert Johansson efter nævnets vurdering ikke fremkommer med nye oplysninger, der kunne føre til et andet resultat.”

Herudover rejses en række spørgsmål om blandt andet muligheden for at ophæve strandbeskyttelseslinjen ophæves i fuldt eller delvist omfang på private borgeres matrikler, og muligheden for, at linjen kun opretholdes, hvor der er sammenhængende natur. Et af spørgsmålene drejer sig om muligheden for, at man må opsætte en bænk, der vil kunne benyttes af enhver, der passerer forbi.

Jeg kan hertil oplyse, at jeg mener, at de nuværende regler om strandbeskyttelseslinjen indeholder unødige restriktioner, og at jeg har stor forståelse for, at mange borgere er frustrerede over de begrænsninger, reglerne lægger på deres muligheder for at udfolde sig på egen grund.

Derfor er jeg i gang med at overveje en række lempelser af reglerne om strandbeskyttelseslinjen for at give borgerne flere muligheder inden for strandbeskyttelseslinjen. I dette arbejde indgår også de sager, som borgere og andre har sendt til mig enten personligt eller gennem ”Meld en strandregel” på Miljø- og Fødevarerministeriets hjemmeside, og jeg tager også de ovennævnte eksempler med i det videre arbejde.

Eva Kjer Hansen

/

Oluf Engberg